

خانواده‌ها در شمال افغانستان از داعش فرار می‌کنند

Author: Qamaruddin Poya Aziz

سازمان های مدد رسان در امر فراهم‌آوری غذا، سرپناه و خدمات آموزشی برای پناهجویان، زیر فشار قرار دارند.

مسوولین در ولایت جوزجان هشدار می‌دهند که نهادهای مدد رسان محلی در فراهم‌آوری خدمات برای هزاران تن از بی‌جاشده‌گانی که از جنگ ولسوالی های درزاب و قوش‌تیپه فرار کرده‌اند، دست و پنجه نرم می‌کنند. شورشیان وابسته به گروه داعش در برخی از نقاط این ولایت شمالی جا گرفته اند و برخوردها میان آنها و طالبان مردم محل را بیشتر از پیش به تهدید مواجه ساخته و نزدیک به 11000 خانواده را به مرکز این ولایت فراری ساخته است.

یابر ایشچی، رییس شورای ولایتی جوزجان می‌گوید که کمک‌رسانی‌های بشردوستانه جریان دارد، ولی شدت این بحران منابع محلی را تحت فشار قرار داده است. او می‌گوید، «نخستین نگرانی ما بیجاشده‌هایی استند که در هوای سرد زیر خیمه‌ها به سر می‌برند و سرپناه مناسبی ندارند.»

بی‌جاشده‌ها دلیل فرار شان را خشونت هراس‌افگنان، ربوده شدن زنان توسط نظامیان و تجاوز بر آنها، و به آتش کشیدن روستاها قلمداد می‌کنند.

کشمیر، یکی از بیجاشده‌ها می‌گوید که تهدیدهای طالبان و گروه‌های وابسته به داعش وی را مجبور کرده که خانه اش را در درزاب ترک کند. او می‌گوید، «در جریان جنگ پدر و تعدادی از اعضای خانواده را از دست دادم. بنابراین، مجبور بودم که خانه را ترک کنم و به دنبال سرپناه به مرکز بیایم، چون این‌جا نسبتاً امن است.»

کشمیر که همه دار و ندارش را رها کرده اکنون می‌وسانه به دنبال کمک است. وی در اخیر گفت: «ما برای زنده ماندن کودکان مان به غذا، آب آشامیدنی و مکان گرم نیاز داریم. کمک‌هایی که تا کنون فراهم شده نیازهای ما را برآورده نکرده و مشکلات مان را حل نمی‌کند.»

در همین حال، زنانی که در مناطق تحت حمله داعش زندگی کرده اند، از خشونت جنسی خبر می‌دهند.

راجله (نام مستعار است) از روستای سردره ولسوالی درزاب فرار کرده و به دنبال سرپناه به مرکز جوزجان آمده است. وی به آی دلیو پی آر گفت که جنگ‌جویان وابسته به گروه داعش به خانه‌های شان یورش برده و با کشتن مردان خانواده، زنان را ربوده اند. راجله گفت، «افراد داعش به خانه ای مان داخل شدند و شوهر خواهرم را کشتند، سپس خواهرم را بردند و مورد تجاوز جنسی قرار دادند. حالا خواهرم با ده‌ها دختر دیگر با افراد داعش زندگی می‌کند.» وی افزود که با آنکه این اتفاق در سرتاسر این ولسوالی رخ داده، ولی مردم از شرم در این مورد صحبت نمی‌کنند.

سید طالب سادات، سرپرست ریاست مهاجرین و عودت‌کنندگان در جوزجان، می‌گوید که نزدیک به 12000 خانواده از ولسوالی های اچچه، قوش‌تیپه و درزاب به مرکز جوزجان نقل مکان کرده اند.

تا کنون برای نزدیک به 7500 خانواده کمک‌ها از قبیل پول نقد، غذا و لباس گرم برای کودکان شان و همچنین لوازم ابتدایی خانه مثل خیمه‌ها، اسباب آشپزخانه و بسته‌های کمک اولیه فراهم شده است.

سادات می‌گوید که در حدود 4000 خانواده از سوی سازمان‌های تمویل‌کننده و متیاقی از کمک‌های بشردوستانه‌ی نهادهای دولتی مستفید شده‌اند. او می‌گوید، «بررسی سایر بی‌جاشده‌گان نیز جریان دارد و همین که این مرحله تمام شد، روند توزیع کمک‌ها را یکجا با نهادهای مدرسان آغاز می‌کنیم و هرگونه کمکی که از دست مان دریغ نمی‌کنیم.»

سادات می‌گوید که در حدود دوازده سازمان کمک رسان از جمله ملل متحد در امر فراهم‌آوری غذا و آب آشامیدنی و همچنین پول برای بیجا شده‌گان، آنان را یاری رسانده است.

«اگتد» یکی از سازمان‌های کمک‌کننده، می‌گوید که آنها تلاش می‌کنند تا کودکان بیجا شده از درس و تعلیم باز نمانند.

امان‌الله، سرپرست دفتر ساحوی اکتد در جوزجان، می‌گوید که برای نزدیک به 2000 دانش‌آموز سرپناه فراهم کرده‌اند. وی در ادامه گفت، «علاوه بر اعمار مکاتب برای کودکان نیازمند و بیجا شده به تعداد 707 عدد کمپل و 11 خیمه نیز کمک کرده ایم.» وی افزود که در آینده‌ی نزدیک تصمیم دارند برای بی‌جاشده‌گان کمک‌های غیرغذایی نیز فراهم کنند.

محمد رضا غفوری، سخنگوی والی جوزجان می‌گوید که به باور وی حالا وضعیت تحت کنترل است.

او می‌گوید که برخی از خانواده‌های نیازمند کمک‌های غذایی سه‌ماهه را دریافت کرده‌اند و روند توزیع این کمک‌ها هنوز هم ادامه دارد. وی در ادامه گفت، «برای بی‌جاشده‌گان کلینیک‌های بسیار ساخته شده تا از شیوع امراض جلوگیری شود.» او افزود که در آینده‌ی نزدیک تصمیم دارند برای کودکان بیجا شده کورس‌های سوادآموزی نیز برگزار کنند.

Location: افغانستان

Topic: Islamic State

Internally Displaced

Focus: Afghanistan: Supporting Investigative Reporting & Civil Society

%D8%A7%D8%B2-%D8%AF%D8%A7%D8%B9%D8%B4-%D9%81%D8%B1%D8%A7%D8%B1-%D9%85%DB%8C